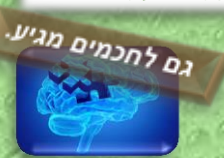

המסע אל המסכה

מזל טוב

לר' חננאל ורעייתו – להולדת התאומים
לר' איתן ורעייתו – להולדת הבן
לר' ימון ורעייתו – להולדת הבת

איזה כיף, במשפחה מיטשהו
חוגג מזל טוב.

רוצים לפנק אותו במודעת מזל
טוב בגיליונות המסע, ולהרוויח
על הדרך תרומה צנועה לעלון

052-7115452

לאור הביקוש הרב

ניתן לשלוח שאלות

והתלבטויות בענייני אמונה

והשקפה, חינוך ילדים ושלוש

בית.

יש לפנות אך ורק דרך המייל

1shol1@walla.co.il

טנא מלא ברכות ינוחו על תמיכן דאורייתא
שמשייעים בהפצת העלון: ר' יעקב לוי, ר' יגאל
רחמים הכהן, ר' אוריאל בן חנה, אסתר בת
יפה, שרה בת ליאורה. סבא עמוס וסבתא
שרה

לא כל יום פורים, מסכות ותחפושות מאוד משעשעים כשבאים פעם בשנה להתארח, אבל כשאורח הפוך למתנחל זה פחות מצחיק ואפילו בלתי נסבל.

כיף ילדוטי לשחק מחבואים, אבל מגיע הגיל שצריך להתבגר לעמוד מול המראה, להביט בפנים האמתיות שלנו וליהנות מהצלם האלוקי שבתווי פנינו.

אברהם ובקיצור אבי נבהל מצלם האלוקים שבפניו, היה גדול עליו להדמות לאלוקיו, ופחד הגבהים שלו מפסגות רוחניות גרמו לו לשקוע בצעדי ענק בבוץ היצר שטינף בעיקר את פניו בערכיות החומר.

ובגוף מטונף הוא שקע ושקע בתהומות השאול עד להתבוללות ולניכור לכל זיק שביהדות.

הרחק מארץ הקודש אי שם באדמת נכר של ארץ החופש ארצות הברית, פיתח לעצמו קריירה הוליוודית של שחקן סרטים, שהעמיקה את התבוססותו בטומאת העמים.

מעבר למראה דמותו קורצת לו ומנסה לפתות, הוא נרתע - זה היה במלתחה כשגילם תפקיד של ניצול שואה באחד הסרטים, מראהו כשל יהודי אונטני הבהילה אותו לרגע, הזכירה לו מי הוא. אלא שמהר מאוד הרגיע את עצמו שמדובר בתחפושת ומתחת למסכה ישנו שייקך למהדרין.

כשחקן טוב הוא ידע שכדי לשחק טוב הוא חייב להתחבר לדמות, לחוש ולהרגיש אותה, וגם עם זה הוא זרם, לא שלא היו הפרעות בזרימה, זה כמו הנוודניק בשעון מעורר שמצלצל על הבוקר, מכבים אותו, ולאחר כמה דקות הוא שוב פורץ בתזכורת צווחנית, מכבים, ולאחר כמה דקות שוב, מכבים, כמה דקות שוב, מכבים....

אברי הפתיע את הבוסים, הוא התחבר כל כך טוב לדמות, שיחק אותה כל כך אותנטי עד שהיה נדמה שהוא יהודי מלידה... אבל את ההפתעה הוא דאג להשאיר לבוסים, ולעצמו הוא הזכיר שוב ושוב שמדובר בתחפושת ובהצגה טובה.

המשחק הכל כך אמיתי, מיתג אותו אצל הסוכנים השונים, כמתאים ביותר לתפקיד היהודי האונטני לא זה המתבולל... מה שהביא לו הצעה אחר הצעה לגלם יהודי בצורת מגוונות באין ספור סרטים.

אברי אבי לשעבר, התחפש שוב ושוב, פעם לאבי, פעם למוישי, פעם לבני ופעם לדויד. אבל התחפושת לא השפיעה עליו, הוא לא נתן למסכה לקבוע את זהותו.

הפורים האין סופי, הגיע לסיומו בפרישתו לפנסיה, סוף סוף הוא מתפטר מהנוודניק שבשעון מעורר, התחפושות והמסכות מהזן היהודי כבר לא חלק משגרת יומו, והוא חופשי להסתובב בפנים גלויות 24/7.

הפנסיה אפשרה לו להיות גוי במשרה מלאה, אלא שלהפתעתו השעון מעורר הפנימי התחיל לצווח, וכל ניסיון לכבות רק הרגיש את השעון יותר, והוא החל להציק יותר.

הוא חש בכמיהה מטורפת ליהדות, תחושה של ריקנות מתורה ומצוות השתלטה עליו, הציקה לו, גרמה לו לתחושת רעב מטורפת לרוחניות, וכדי להשקיט קמעה את רעבונו הוא מוצא את עצמו מבלה שעות בשיעורי תורה בבתי כנסיות.

נפל לו האסימון שתמיד הייתה לו כמיהה ליהדות, אלא שהוא השתיק אותה על ידי התחפושת, המסכה והמשחק הכל כך אותנטי, בו התחבר היטב לדמות היהודית, חש את הווי שלה. מה שנתן לו סיפוק מדומה, ואפשר לו להרשות לעצמו לחיות כגוי מחוץ לשעות העבודה.

הכתה בו התבונה שהמסכה הייתה בעצם פניו האמתיות ומתחתיה הסתתרו פנים מחופשות. ודווקא בזמן שהשיל את המסכה שהייתה דרך קבע על פניו, התגלו פניו האמתיות.

הרבה אנשים מתפתים לקריצות היצר מוותרים על האמת שלהם, ומאמצים דרך חיים בכיוון הנגדי של המצפן שבלבם. וכדי להשתיק את נקיפות המצפון הם מתחפשים לאמת שלהם, ובכך מאפשרים לעצמם לחיות בשקר הנוצץ.

ניתן להצטרף למנויים לדיור אישי בתרומה של 40 ₪ לשנה בלבד. או לחילופין לקבל במייל חינום.
1shol1@walla.co.il

הזדמנות נדירה
לקחת חלק בזיכוי הרבים, בהפצת העלון, שמגיש רעיונות איכותיים בהומור ובשפה צחה, ומזמין אותך באופן אישי לקחת חלק בעלון, להצלחה, בריאות או להנציח את קרובך.
052-711-54-52 ניתן לתרום גם בכרטיס אשראי

הודעה משמחת
במסגרת הרחבת התפוצה ניתן להשיג את העלון באחרים: 'מורשת מרן' 'אור נקי' ו'עלון עולם'

חבל לפספסו!
להוספה לרשימת תפוצה: 1shol1@walla.co.il

הגבולות נמתחו, נמתחו ונמתחו עד שנקרעו, והבת החלה להתפרע רוחנית בשטח הפרוץ. כן. בשלב ראשון הבת תירצה את התקצרות החצאית, בהתפתחות הביולוגית שלה שהיא גבהה בכמה סנטימטרים ולא שהחצאית התקצרה בכמה סנטימטרים. שהיא הורחקה מהכיתה, כי המורה מעצבנת וזרקה אותה על כלום. שהיא מאחרת הביתה, כי האוטובוס ברח לה, וזה שלאחריו היה מפוצץ. עד שכבר לא ראתה צורך בלתרץ את עצמה, ואדרבא הייתה מבקשת מההורים תירוצים והסברים למה זה אסור? ומה הבעיה בזה?

חלומות הבלהות התממשו בעולמה של מיכל, וכרגע היא מוצאת את עצמה בהקיץ בקרב חייה על האוצר הגדול שה' הפקיד בידה, בתה מירי. האינסטינקטים הטבעיים מיהרו לקפוץ אגרופים ולהדוף בנחישות את התקלקלות הבת. רק שהיא נזכרה שמולה בקרב לא עומדת נערה צעירה חסרת ניסיון באומנות הלחימה, אלא מלאך מנוסה ומיומן, שיודע לנצל את מהלומת האויב להחזירה כבומרנג כואב במיוחד, היא מבינה בהכרח לאמץ את דברי חכמנו: "בתחבולות תעשה לך מלחמה", ואת טקטיקת הלחימה היא מוצאת אצל מחנכים תלמידי חכמים, כשבפיהם הנוסחה אהבה וסבלנות. נוסחה שברמה הפרקטית דורשת ממנה לנשוק שפתיים ולוותר ויתורים כואבים, בשעה שמכניסה יד לארנק כדי להביא לבתה כסף לקנות בגד, כשהיא יודעת בוודאות שפניה מועדות לקניון, ולא בשביל לחפש שם בפינצטה בגד צנוע.

האהבה שהרעיפה האם על בתה, יצרה ביניהם קשר עמוק, ולא פעם הם מצאו את עצמם שוקעות בשיחות אינטימיות, וככל שלבה של בתה נפתח היא הבינה שהסיכויים שבתה תחזור לסמינר אבודים, אולם במקום לשקוע באכזבה, ואולי אף לנטוש את טקטיקת האהבה שלא מצליחה להלביש את בתה שוב בתלבושת כחול לבן של הסמינר, היא הבינה שהקשר עם בתה הוא בעצמו חשוב הרבה יותר מכל תלבושת. במיוחד בזמן הקריטי של חייה, גיל ההתבגרות, בו היא מעצבת את אישיותה. ובזכות ההרמוניה הידידותית בינה לבין בתה, אישיותה נבנית בצורה בוגרת ואחראית, ולא מתוך התפרצויות של מרד.

כבחורה בוגרת ואחראית היא רוצה לבנות את העתיד שלה. - לאכזבת האם, העתיד הוא לא בית של תורה עם אברך הספון באוהלה של תורה, אלא עתיד של קריירה. אולם היא בולעת את רוק האכזבה, ומתנחמת בכך שבתה מסכימה שלימודי התואר הראשון יהיו במכללה חרדית. - בשבילה מדובר בויתור כואב המייסר את ליבה, ולא פעם הוא מפתה אותה לזנוח את טקטיקת החינוך לטובת מלחמה חזיתית נגד היצר הסוחף את בתה, אלא שהיא מנצלת את ייסורי ליבה כדי להתפלל משברון לב לאבא בשמיים, שהוא האבא גם של בתה, שיערה עליה רוח טהרה ממרום.

במכללה היא מצאה לה חברות חדשות, עם ראש פתוח... שהרעילו לה את הראש על הסגירות החרדית, ולא פעם הזמינו אותה לשופינג בקניון, לסרט בקולנוע, ולכל מיני בילויים שאין רוח בית יעקב נוחה מהם. בתחילה היא סירבה, כי לא הרגישה נוח במקומות אלו המנוכרים לעולם החרדי, אולם שטיפת המוח של חברותיה שגם באו מבתיים חרדיים, שצריך להיות מחוברים לעולם ולא מנותקים, לחללו בה כל כך עמוק, עד כדי שכנוע שאכן הן צודקות, ואין שום בעיה בצריכה של תרבות מערבית.

וכשהשכל הרפה, הפסיק להילחם, ואף הפך צד והשתכנע. הלב חגג וממש נהנה מחוויית התרבות המערבית, למגינת לב אמה, אלא שאמה עם כל הקושי נאבקה עם עצמה לנשוק שפתיים חזק, להסתיר מבתה את אכזבתה, ולהמשיך בקשרי החיבה העמוקים עם בתה, ואת שברון ליבה היא הייתה פורקת יום יום לפני ריבון העולם.

חכמינו מנתחים את נפש האדם, ומזהים שהדחף הגדול ביותר שלו לנטוש את תורת ישראל, הוא יצר העריות - במובן הרחב של המילה, ובתרגום לדורנו, מדובר בתרבות המערבית שמרכיב דומיננטי בה הוא יצר העריות על גווניו השונים. כשהוא מסווה היטב בצבעים יפים של אהבה ותרבות. ולקישוט מעטרים אותו בערכים כדוגמת הדרת נשים כדי ליצור תדמית של תרבות ערכית הרחוקה מהפקרות ומיצרים שליליים.

המשך מעמוד קודם... אבי אברי לשעבר ואבי לשעבר שבער, חי כגוי המחופש ליהודי, ישנם הרבה שחיים בתחפושת רק בכיוון ההפוך, מה שנקרא 'דתי בלב' כלפי חוץ חזותו היא כשל יהודי חילוני, אולם פנימה במעמקי הלב, ישנו יהודי מאמין.

מרתק להציץ פנימה ללב הזה, ולעשות עמו היכרות -

תופעת האנוסים אינה רק היסטוריה מתקופת האינקוויזיציה שבספרד. היא קיימת בממדים לא קטנים בימנו אנו.

אז בספרד הם ירדו למחתרת ולא עזבו את המדינה, כדי לא להפסיד קריירה -

כשיבוא המשיח מי יודע אם ירצו יהודים באירופה ובאמריקה לעזוב את בתיהם ולעלות לארץ ישראל, זה ניסיון גדול. בגלות ספרד היו הרבה שנשארו שם ולא רצו לעזוב את רכושם ונעשו לאנוסים. החסיד יעביץ כותב שהיהודים הפשוטים עם האמונה הפשוטה, עזבו כולם את ספרד ולא השתמדו, ורק מתוך אנשי האינטליגנציה היו אנשים שנשארו שם ונשתמדו (שערי חומש לרב וולבה פרשת בא עמוד פט)

גם היום יש הרבה יהודים דתיים שמוותרים על חזות דתית בשביל קריירה, הם מביטים גבוה אל עבר המשרות הבכירות והם רואים שם מתי מספר של יהודים חרדים שבטלים בהרבה יותר מ-60, וכיון שהם רוצים לתת לעצמם סיכוי שהוא מעבר לאחוזון בודד, הם מתאימים את המראה שלהם, ובעצם מתחפשים לחילוניים, ומתחת לתחפושת ישנו יהודי מאמין, וכמובן שהחיצוניות משפיעה על הפנימיות והיא מתיישרת עם התחפושת והאדם מנהל אורח חיים חופשי מתורה ומצוות ונשאר רק 'דתי בלב'

בראש גלוי רגע לפני שנוגס בשוקלד קינדר עם רכיבי אבקת חלב עכו"ם הוא מברך.

ובאופן קבוע הוא משוויץ באחיו שכולם רבנים וראשי ישיבות ובעברו הישיבתי בגיל הבחורות, ומתנצל שהוא המקולקל של המשפחה, אבל גם היום הוא דואג לספר בגאווה על כל מצוה שעושה כהנחת תפילין וכו'

כן הוא ויתר על הכיפה לטובת קריירה, ואכן ברזומה שלו יש קריירה מפוארת של מנכ"ל באחד ממשרדי הממשלה, דירקטור באחד מהחברות הגדולות במשק, דיקן באחת מהאקדמיות המפורסמות, שספק גדול אם כחובש כיפה היה מצליח להתמנות למרות בכירות אלו.

ברגע של כנות שאלתי אותו, האם אם רואה את עצמו כחילוני, והוא שלל בתוקף ואפילו כעס, אבל אתה מתלבש כמו חילוני הקשתי, לרגע הוא נבוך, אבל ביקשתי ממנו לענות במקומו, האם ויתרת על חזות חרדית כי ידעת שאתה דלתות הקריירה לא יפתחו בפניך? הוא חשב רגע, בא לענות, התחרט, חשב עוד רגע, גמגם כמה הברות, חשב עוד רגע, ולבסוף אמר עכשיו שאני חושב על זה יש אמת בדבריך.

לא כל החילונים, מנהלים אורח חיים נטול עול מלכות שמים, כחלק מאידאולוגיה של ניכור לתורה ומצוות, מתוך כפירה בהלכה כי לטענתם היא מניפולציה של הציבור החרדי. אדרבא להרבה חילונים התורה והמצוות מאוד מדברים, ושכלם מאוד מאמין בקדוש ברוך הוא, בלימוד התורה, בקיום המצוות, והיצמדות להלכה. ומבחינתם הלוואי שהם יכלו להיות שומרי מצוות.

המראה החילוני של גברים גלוי ראש ושל נשים במכנסיים מבלבל ונותן רושם שלפחות בייחס לתורה ומצוות הם זהים, והחברה החילונית הם ציבור הומוגני בכל מה שקשור להלכה, ומבחינתם ההלכה לא רלוונטית עבורם.

אולם מתברר שיש פערים גדולים ברמת החילוניות בציבור החילוני, ולא כולם אתאיסטים, מחללי שבתות, אוכלי נבלות וטרפות. מה שנקרא היום בעלי הכיפות השקופות.

כן דתי בלב וחובש כיפה שקופה, אינם רק עמך פשוטים, הרבה מהם הם אנשים בעלי קריירה מרשימה, שהתחפשו לחילונים, וכמובן היא השפיעה על אורח חייהם והשאירה להם קיום מצוות מינימליים, ואצל חלקם רק כדי להשקיע את נקיפות המצפון.

"שנים לא ראיתי אותך", "איך את מרגישה?", "איך השתנית?", "דווקא את לא השתנית" - נכון. בזמן ששירה עברה שינוי אדיר בתרבות חייה, בלבושה ובמראה החיצוני, מירי נשארה אותו דבר, השינוי היחיד שעשתה חוץ מהחלפת שם משפחתה עקב נישואיה, הוא הרזומה המרשים שצברה, ובו היא עקפה את שירה, וכרגע מתמודדת על היותה הבוסית שלה.

נניח לקונפליקטי הרגשות הגואים בה, מצד אחד הכי כיף שהבוסית חברה שלך, ומצד שני היא לא מסוגלת להיות מתחת משהי שלא ויתרה על מה שהיא ויתרה בשביל הקריירה...

ננסה לגלוש אל הגלים שגאו בלבה של מירי, בימים בהם היא הייתה בתקופת השידוכים, בתקופה בה שירה ומירי היו תמימות דעים בתפיסת עולמם.

מירי הייתה דוחה הצעה אחר הצעה, גם כאלו שהיו בחורים ממש טובים שממש התאימו לה, והוצעו על ידי חברותיה. דחייתה העקבית הייתה חידה של ממש גם לה עצמה. היא לא הצליחה להבין למה היא מרגישה תחושת ניכור לכל הבחורים שהציעו לה ואף נפגשה עמהם.

מולה נעמדה חברה עם הצעה מאוד מפתה, הצעה שמאוד הלהיבה אותה, עבודה בחו"ל, בהתלהבות היא שיתפה את אמה בהזדמנות, אלא שאמה יחד עם שמחתה עמה, חששה ופחדה מההרס של חו"ל לרוחניותה המאוד רופפת של בתה.

החיבור הרגשי עם אמה, לא נתן להן להתקוטט, כל אחת ניסתה להבין לליבה של השנייה, ובסוף הגיעו להחלטה שישאלו את הרבנית קנייבסקי, ומה שתגיד מקובל על שתיהן. הרבנית הקשיבה, הכילה, התחברה להתלבטויות, והכריעה שכיון שמדובר בשאלה מורכבת מאוד, היא מפנה אותן לראש הישיבה הגאון ר' אהרון לייב שטיינמן. הרב הקשיב, ניסה להבין את רקע היחסים, ואת תהליך ההתבגרות שעברה הבת, ליבן לעצמו את הצדדים, והכריע שהבת תטוס לחו"ל.

ככל שעברו השנים, הוראת הרב, התבררה כנבואה טובה שהגשימה את עצמה, שם מירי אט אט החלה להתחרד, היא הרגישה שהחרדיות שם פחות חונקת, ויותר פתוחה לתרבות המערב, כך לפי תחושתה האישית, שאינה משקפת בהכרח את המציאות בעולם החרדי בארצות הברית.

היא ירשה עם עצמה והבינה שהייתה לה כמיהה עזה להיות חרדית, בעיקר כדי לשמח את אמה שהיא מאוד אוהבת, מה שגרם לה לחסם לבנות את ביתה עם מי שאינו בחור ישיבה. ומצד שני היא לא רצתה בן ישיבה אודות לפערים הגדולים בין השקפתה להשקפת עולם הישיבות. ושם בארצות הברית היא מצאה בחור כלבבה, בן ישיבה מקומית, שאף נחשב לדמות תורנית מוערכת בקהילה, כבקי היטב בהלכה. שהשקפתו בייחס לתרבות המערב די תאמה לשלה.

וברוך ה', היא הקימה את ביתה, עם בן ישיבה, אמנם לא במתכונת הרצויה של עולם הישיבות בארץ ישראל, ובהרבה ישיבות בארצות הברית. אולם בסיטואציה של חייה, היה מדובר בבניין עדי עד על אדני הקדושה והיראה.

חלפו להם כשני עשורים, שבסופם הם החליטו לעלות בחזרה לארץ ישראל. ועם אנגלית שפת אם, היא ירשה לפגישה מול חברתה שסתם ויתרה.

שירה לא הספיקה להכריע בין רגשותיה הסותרים, ומנהל המחלקה נכנס, וכשראה את אווירה הידידותית, הבין שאת השלב הראשון היא עברה, וזימן אותה להיכנס אליו למשרד לשלב ב'. מה לעשות הוא סוף סוף בן אדם ואין לו משקפי אולטרסאונד לראות מה מסתתר בלבה של שירה בזמן המפגש שנראה כמרגש במיוחד.

בנוסף חכמינו מגלים לנו עוד נדבך בכוחות הנפש של האדם, שרק לאחר הטעימה הראשונה מתאווה היצר, האדם נתקף בבולמוס, אינו יכול להתנתק, לוותר על מרחבי החופש ולהיכנס שוב למסגרת של תורה.

ומירי וחברותיה אכן טעמו טעימה הראויה להתכבד, וללא שום נקיפות מצפון, אודות לעטיפה האידיאולוגית. - הטעימה ננגסה בפרי התאוה בעיתוי מאוד מסוכן, בגיל בו הן מעצבות את אישיותן, ואודות להילת האידיאולוגיה שעטפה את התרבות המערבית, תפיסת חייהם התגבשה על פי קווי המתאר של התרבות המערבית.

בעוד שמיכל נלחמת עם עצמה לדבוק באהבה לבתה, כשהתפילה מחזיקה אותה לא להתייאש, חברתה רחל הרימה ידיים, ולמרות ששמרה עליהם חזק בכיסים שלא יונפו באגרוף לעבר בתה שירה, היא לא הסתירה את אכזבתה מבתה, ויחסיהם העכורים הגיעו עד לכדי נתק של ממש.

שירה ומירי ישבו לעשרות שיחות על החיים, על הצורה שהן רוצות שהם יראו, ושתייהן היו תמימות דעים, שצריך להיות שם קריירה על מצע של פתיחות לעולם, ללא גבולות העולם החרדי.

שלב הקמת ביתם הגיע, בהתאם ללוח זמנים של העולם החרדי, ומשום מה שירה אימצה אותו בחום ולא חיכתה עוד עשור עד לחתונה כנהוג בעולם שכמה להיות חלק ממנו. ודי בקלות מצאה בחור בראש שלה, כשלאישו כיפת כיס, שפעמים בראש ופעמים בכיס, תלוי איפה הוא, אם בבית הכנסת או להבדיל בין הטהור לטמא בקולנוע. כיפה שאט אט יצאה מהכיס ונחה כדרך קבע במגירה, כתוצאה מהביקורים הנדירים בבית הכנסת. הכיפה לא הייתה בודדה, שם בחשכת המגירה שכנה לה מטפחת, שגם היא הגיעה לשם בהדרגה, בהתחלה שירה הורידה את כיסוי הראש למחצה והסתפקה בסרט, ולאחר מכן ויתרה גם עליו.

כמובן ששירה ובעלה לא ויתרו על כיסויי הראש כחלק מהליך של התקלקלות, אלא כדי לפתוח להם דלתות במציאת עבודה, כך לפחות הם שכנעו את עצמם. הם העדיפו לשבת בראיון עבודה בחברות גדולות כשהם חופשיים מקטלוג לא רצוי. כך לפי דעתם.

כל דלת שנפתחה עבורם בעולם התעסוקה, והם ראו שם חרדי או חרדית העבירה בהם צמרמורת מעצבנת, הציק להם מאוד לראות שיש אנשים שלא ויתרו על ערכיהם והצליחו להיכנס באותה הדלת שהם נכנסו.

שירה שהתמחות שלה בתואר מנהל עסקים, הייתה בכוח אדם ומשאבי אנוש, מצאה משרה באגף של משאבי אנוש בחברה גדולה מהמובילות במשק. ושם מהצד השני של השולחן ישבו מרואיינים ומרואיינות במסגרת ראיון עבודה, לא פעם כשכיפה שחורה על ראשם, וכיסוי ראש מכסה את שערן, כיסוי שדי עצבן את שירה, ולא אפשר לה לקדם אותם בהליך הגיוס, בזמן שהיא מציפה להם מתחת לשולחן את הבעיות שיש בעבודה לחרדים, וכל בעינות קטנה ניפחה לממדים גדולים, והייתה מציגה אותה שוב ושוב עד שהמראיין ממול קיבל תחושה שהיא חובשת את כובע המשגיח שלו בישיבה. כי הצלחתם לקבל את המשרה, בעצם מוכיחה לה שהיא סתם ויתרה על ערכיה, ואיבוד רוחניותה היה לשווא. נימי עצביה היו מתוחים במיוחד כשישבו מולה, מרואיינים שמחזיקים ברזומה עשיר, מתפקידים בכירים שעסקו, ומתארים יוקרתיים מהאוניברסיטה שהחזיקו, שהוכיחו לה שלהם עם כל המראה החרדי, נפתחו דלתות שלה אפילו לא נפתחו.

השמש זורחת לעוד יום שגרתי, מירי מתרווחת בכיסא המנהלים, במשרדה שבקומה 21 במגדל במרכז תל אביב, לוגמת מקפה הפוך שהזמינה בקפטריה שלצערה קיבלה לאחרונה כשרות מהדרין אודות לביקוש הרב עקב התרבות עובדים ועובדות חרדיות במשרדים השונים שבמגדל. מקליקה במקלדת, נכנסת ליומן שבמחשב, ומתכוננת לראיון עבודה של משרה די בכירה בחברה, שהיא בעצם על תפקיד הבוסית שלה, מנהלת משאבי אנוש, היא סיכמה עם עצמה שאם היא לא תמצא חן בעיניה, היא לא תעביר אותה לשלב הבא לשלב ראיון מקצועי. הדלת נפתחת וסחף של רגשות שוטף אותה, הן מתחבקות, כשמסבבן מפורחים המשפטים:

שילוב מדהים, שמתאים גם לאקדמאיים וגם לעילויים (רב שמעביר קורסים בשלום בית)

הספר היה לי פנס קסם בשנה הראשונה (חתן טרי)

אני לא סובלת ספרים, אבל לספר הזה אני מנצלת כל רגע פנוי לקריאתו (בת של רבנית מפורסמת)

אשתי הטרייה לא מבינה מה קורה לי כשאני קורא את הספר, רגע מתלהב, רגע מחייך, רגע מתעמק. (חתן טרי שבוע אחרי החתונה)

זה מסוג הספרים שאני גומע בשקיקה (חתן טרי)

הדרמה, ההומור מלאי החכמה סחפו אותי לקריאה מרתקת. ולתהייה מי הכותב, רב חריף? או סופר שנון? אולי גם וגם. (כלה טרייה)

כשקראתי את מאמר שלום בית נוסח אסתר/ושותי. נפל לי האסימון שכזה ספר אני צריך, שכתוב בהומור בשפה קולחת ובתבנית של פלפול ישיבתי (יועץ זוגי מאשדוד)

נפלא, סוף סוף, ספר ישיבתי, שזור בדברי רבותינו בהיקף שלא היה עד היום (ראש כולל חשוב)

קיבלנו על עצמנו בלי נדר, אני ובעלי לקרוא כל לילה כמה דפים (מנהלת מדריכות כלות בארגון חשוב)

קראתי בשקיקה 20 עמודים מתוך מאמר, וכנשגמר חופשתי עוד, יישר רצתי לפתוח את הספר (קוצר מירושלים)

כל הזוגות שאני מרים ידיים, אני מביא להם לקרוא את הספר, שמתברר כנוסחת קסם (יועץ זוגי לנישואים שניים)

בעמקות אדירה הספר מנתח בחכמה את מערכת הרגשות בשלום בית, בשפה שמעוררת שמחת הלב (פוסק חשוב)

עוצר נשימה
ומיעורר
מחשבה

כ-500 עמודים של מאמרים בשלום בית המוגשים במונולוג מרתק

052-7115452

הם נפלאים - עמקות, יעילות ואחריות. המחשבה והמחשבה.

הספר מחבר בין עולמות, בין עולם ההומור הסיפורי והדרמה לעולם של תאוריות מעמיקות בכוחות הנפש של בני הזוג. ושוזר בתוכו אוצר בלום של דברי רבותינו: ר' אלחנן וסרמן, ר' אייזיק שר, הרב שך, הסטייפלר, הרב בן ציון אבא שאול, הרב עובדיה יוסף, הרב וולבה, ר' שמשון פינקוס, ר' חיים קנייבסקי ועוד ספר שמעניק חווית קריאה מרתקת לכלום: אוהבי פרפראות, חובבי סיפורים, נשים, חריפי שכל, ראשי כוללים ורבני ערים.

ניתן להשיג:

- ברשת חנויות 'אור החיים' 'הידברות שופס' ובחנויות המובחרות.
- לאיתור החנות הקרובה למיקום מגורכם טלפון ההוצאה לאור: 02-6428885 | 054-8481926 | 052-7685926
- משלוח עד הבית: 052-7115452
- רכישה מקוונת: באתר של 'ספרי חיים' ובאתר של 'אוצר הספרים'.